

Тошко дигна глава и ме по-
моли съ насълзени очи да си
призная. Разплаканъ, най-после
разкрихъ тайната на нашата
игра.

— Цапъ-цапъ — запаха
Тошка по бузитъ, но доде да
видя, ето че и мене.

— Продавачъ ще ми става

той! — развика се татко. —
Охо-о! Азъ ще те оправя тебе,
момченце! Още утре ще те
вода съ насъ на нивата,

Още на другия день ме от-
ведоха на нивата. Така отъ
продавачъ азъ станахъ пома-
гачъ.

Стоянь Ц. Даскаловъ

Лекичко се завъртѣ
малката мушица,
трепна, скокна и запѣ
звѣнка пѣсенчица.

Насъбраха се завчасъ
гиздави мушици,
залюлѣха се тогасъ
кръшни ржченици.

Всѣка скача, всѣка пѣй,
всѣка вика смѣло —
отъ играта се людѣй
и полето цѣло.

Но отъ гжстата гора
паякъ ги дочува,
мрежа тънка изтъка
и взе да хитрува.

— Ха, билиринъ, ха, насамъ,
хей мушици диви,
чудни билки ще ви дамъ,
да сте по-красиви!

Глунавичкитѣ мухи
въ мрежата скочѣха.
Паяци дойдоха три
и се нагостиха.

Атанасъ Душковъ